

..... U OVOM BROJU :....

**ISUS SE NE MOŽE
SAKRITI**
Alan Carr

**RADUJEM SE VEČNOM
ŽIVOTU**
Stanislav Kaczmarczyk

POLIKARP
Janko Vareca

NEBESKI GRAD
Vladimir Červenji

TRI SVEDOČANSTA
(razni autori)

misaone refleksije

SionT InBox

Smešna strana...

...: SIONSKA TRUBA ...:

Uredništvo:
Jan Vareca
Janko i Marina Bako
Branko Milijašević

Saradnik:
Vlatko Dir

Tekstove priložili:
Nada Muzički
Marija Veđej
Vladimir Červenji

Dragi naši čitaoci,

u knjizi Otkrivenje, sedmom poglavlju čitamo o bezbrojnom skupu pred tronom Jagnjeta Božjeg. Ko su ti ljudi? To su oni koji su pobedili, koji su Jagnjetu ostali verni i poslušni do same smrti. To su oni, koji su na zemlji mnogo pretrpeli radi imena Njegovog. To su oni, koji su nosili svoj krst. Sada u njihovim očima nema više suza, niti njihova duša uzdiše od bola. Ono što sada poznaju jeste blaženstvo i radost, jer Boga gledaju dan i noć, i s Njim će biti zauvek. Blagosloven je svršetak onima koji do kraja života slede i verni su Spasitelju. Ostati veran Gospodu, i po cenu smrti, je jedina odluka predanja, koja zadovoljava Hrista. Veran mu biti do zadnjeg otkucaja srca i daha je predanje koje On traži i očekuje od svojih sledbenika.

Da bi se Hrista sledilo, potrebno je ispuniti Njegove uslove - zapovesti. On u Mateju 16:24 ističe dva uslova: Odricanje sebe - prestati sa ugađanjem sebi, uzimanje i nošenje svog krsta - hrabro priznanje Hrista pred drugima i spremnost da se na Njemu bude razapet (umre): svetu, grehu, telu. Ovo je prijemni ispit u Hristovo učenje, koji mnogi ili ne žele polagati ili nastoje da ga nekako izbegnu, jer baš i nije prijatan. To Gospod zna, zato i kaže: "Mnogi su pozvani, ali je malo izabranih." (Mat. 22:14)

Neko je rekao: "Bez krsta nema proslavljenja" i to je istina, jer kako i čitamo u Otkrivenju: do tamo su stigli samo oni koji su dotle nosili svoj krst verno i strpljivo do same svoje smrti.

Uzmi svoj krst i kreni za Hristom, bez kompromisa, jer te čeka Njegova slava... i to je jedini način da budeš izabran, Njemu ugodan...

Vaša, SIONSKA TRUBA.

ISUS SE NE MOŽE SAKRITI

Alan Carr

U sedmom poglavlju evanđelja po Marku nalazi se izveštaj o dva Isusova čuda. Tu je i poruka farisejima, o njihovoj lažnoj pobožnosti. Oni su spolja izgledali čisti, sveti, ali iznutra prljavi, nesveti. Prvo čudo je čudo isceljenja, kćerke jedne žene Sirofeničanke. Drugo čudo jeste takođe čudo isceljenja. Isus je učinio da gluv čovek ponovo čuje. Sva ova događanja su kulminirala, kako čitamo u 37. stihu: "I divljahu se preko svake mere govoreći: sve je dobro učinio, i gluve čini da čuju i neme da govore." (EČ)

Stoga, nije ni čudo što Pismo za Njega kaže: "On nije mogao ostati sakriven." (Mk. 7:24) Posle svoje poruke farisejima i zakonicima, On se udaljio od njih i otišao prema granici Tira i Sidona. Ušao je u jednu kuću, da bi se odvojio od mnoštva, koje ga je tražilo i sledilo, ali Reč kaže: "On nije mogao (tu) ostati sakriven." Od svog dolaska na ovaj svet, Njegov život nikada i nikako nije mogao ostati sakriven.

Njegovo rođenje nije bilo sakriveno

Bog je na nebo stavio posebnu zvezdu iznad Vitlejema one noći kada je trebalo da se rodi, mnoštvo anđela je obznanilo taj događaj pastirima u polju Judeje. Nebeski hor je pevao: "Slava Bogu na visini i na zemlji mir među ljudima koji su po Božjoj volji." (Lk. 2:14)

Njegovo detinjstvo nije bilo sakriveno

Kada su se dani navršili, Marija je povela Isusa u jerusalimski hram, da ga predstavi (prinese) pred Gospoda, kako je zapovedao Mojsijev zakon. U hramu je bio jedan star čovek po imenu Simon. Sveti Duh je objavio, da neće videti smrti, dok svojim očima ne vidi Hrista Spasitelja (Mesiju). Kada je Simon ugledao Isusa, uzeo ga je na svoje ruke i blagoslovio Boga rekavši: "Sad otpuštaš s mirom svoga služitelja, Gospode, po reči svojoj, jer su moje oči videle spasenje tvoje, koje si pripremio pred svim narodima, svetlost za prosvetljenje mnogobožaca i slavu svoga naroda, Izrailja." (Lk. 2:29-32 EČ)

Njegovo krštenje nije bilo sakriveno

Jovan Krstitelj je propovedao o onom, koji će doći posle njega, kome nije dostojan razvezati sandale. I u onaj dan, kada se Isus pojavio među mnoštvom naroda koji je došao da sluša i da se krsti od Jovana. Jovan je podigao svoju ruku prema Isusu i rekao: "Gle, jagnje Božije..." (Jov. 1:36) Kada ga je krštavao u reci, nebesa su se otvorila i Duh je sišao u obličju golubice na Isusa i ču se glas s neba, "Ovo je Sin moj ljubljani, koji je po mojoj volji." (Mat. 3:17 EČ)

Njegova služba nije bila sakrivena

Mnogo puta je Isus bio umoran, čak iscrpljen. Odlazio je na neka mesta tražeći malo mira i odmora, ali nikada mu nije uspevalo da se sakrije, ljudi bi ga uvek nalazili i prilazili mu. Naš današnji stih to potvrđuje, "nije mogao ostati sakriven." (Mk. 7:24)

Njegova smrt nije ostala sakrivena

Iako ga je svet odbacivao kao Gospoda, svo stvorenje je objavilo da je On zaista Sin Božji. Sunce je prestalo da sja, mesec je prestao da svetli. Zemlja se tresla i stenje se lomilo. On je bio uzdignut na krst javno između neba i zemlje. "I gle, zavesa u hramu rascepi se na dvoje od gore do dole, zemlja se zatrese, i stene se raspadoše, i grobovi se otvoriše te vaskrsnuše mnoga tela umrlih svetaca; i izašavši iz grobova posle njegova vaskrsenja uđoše u Sveti grad i pokazaše se mnogima. A kapetan i koji s njim čuvahu Isusa videvši zemljotres i šta se dogodilo, uplašišu se vrlo i rekoše: ovaj zaista beše Božiji Sin." (Mat. 27:51-54 EČ)

Njegova sahrana nije bila sakrivena

Njegovo beživotno telo su položili u pozajmljen grob i na ulaz navalili veliki kamen. Straža od rimskih vojnika trebalo je da ga sačuva od toga da se On ponovo vidi. Na ulaz u grob stavljen je pečat, znak rimske vlasti i moći. Ipak, kada je došlo vreme da se e napuni Pismo, On je ustao! Ni Smrt, ni pakao, niti grobni kamen, niti moć Rima nisu mogli da ga sakriju! On je ustao!

Želim da o Isusu spomenem još tri stvari, koje proizilaze iz našeg današnjeg stiha, koji razmatramo:

On ne može ostati sakriven od onih koji ga traže (Jer. 29:13-14a)

Kada duša postane umorna a srce teško, kada počne da traži Gospoda, On se tada neće sakriti od nje. Ono će ga naći, ako ga traži? Isus te uvek čeka. Na tebi je da napraviš prvi korak i da otvoriš vrata na svom srcu, da bi On mogao prići tebi i ući.

Svaki hrišćanin se barem jednom našao u takvim situacijama kada je pomislio da više ne može ići dalje. Ipak i u takvim trenucima treba ponovo potražiti Isusa na krstu. Kao kad smo mu prvi put prišli, tu na krstu smo ga videli u svom Njegovom sjaju, svetlu, milosti i ljubavi. Tu ispod krsta, naše breme greha je spaljeno, bilo odbačeno daleko od nas. Isus se nikada neće sakriti, kada tražimo spasenje od greha!

On ne može ostati sakriven u onima, koji su ga pronašli (Dela 4:13)

Spasenje je kao neka bolest, koja zahvata celu osobu. Spasenje će učiniti da osoba izgleda drugačije, da priča drugačije, da radi drugačije, pa čak i da miriše drugačije. (2. Kor. 5:17)

Kada je osoba spašena, tada Sveti Duh počinje da živi u toj osobi tj. u njenom životu i to će svet svakako primeti. Videće, da se ta osoba susrela s nečim, što ju je potpuno promenilo. Isus je taj, koji menja živote ili bolje reći, Isus čini, da bude On vidljiv u životima dece Božje. Ako Isus živi u tebi, onda ga nemožeš nikako sakriti (Jov. 14:16-17). Ustvari, koji bi iskreni hrišćanin, hrišćanin koji ga ljubi i pozeleo da ga sakrije?!

On neće biti sakriven od onih koji su ga odbacili (Otk. 1:7)

Grešnik može da živi svoj život potpuno bezbrižno, tako da nikad i ne pomisli da traži Gospoda. No, doći će vreme kada će se grešnik sa Njim susresti, vreme kada će ga videti. Onda će takav čovek morati da mu se

pokloni i da prizna svojim ustima, da je On Gospod tj. njegov Sudija.

Pavle kaže u poslanici Filipljanima 2:9-11: "Zato ga je Bog preuzvisio i darovao mu ime koje je nad svakim imenom, da se u ime Isusovo prikloni svako koleno onih koji su na nebu, i na zemlji, i pod zemljom, i da svaki jezik ispovedi da je Isus Hristos Gospod na slavu Boga Oca." (EČ)

Bog je dao svog Sina, da Njegovo ime bude iznad svakog imena. Jednog dana svako koleno će pred Njim kleknuti i svaki jezik priznati da je On Gospod! Tada će biti prekasno za svakog nepokajanog grešnika. Neće imati gde da se sakrije u taj dan od svog Stvoritelja - Sudije!

Zahvaljujem Bogu da Spasitelj i spasenje nije sakriveno. Kada je u pitanju njegovo spasenje Bog sa čovekom ne igra žmurke. Gospod se ne sakriva, On čeka raširenih ruku da te primi i skine tvoj teret. Dakle, ako ti treba - traži ga i naći ćeš ga.

"Volim one koji mene vole, a koji me traže, nalaze me." (Posl. 8:17).

RADUJEM SE VEČNOM ŽIVOTU

Stanislav Kaczmarczyk

Čovek ima u svom životu mnogo razloga za radost. Može se radovati zbog svoje kuće u kojoj ima svoju slobodu, zbog ljudi koji ga vole, zbog prelepe prirode, dobro urađenog posla, lepog umetničkog doživljaja, sigurne budućnosti...

Takođe, svako ko živi na ovoj zemlji se sreće sa bolešću, žalošću, gorčinom, strahom, izgubljenim poverenjem, izgubljenošću. Radosni i žalosni trenuci se smenjuju. Neko ima u životu više radosti, drugi opet više žalosti. Sa godinama polako dolaze umor, slabost i sve veći problemi. A ipak, čovek može u svakom dobu i u svim okolnostima - bio zdrav ili bolestan, i u trenucima velike sreće i teške žalosti - imati nepresušni izvor radosti i sigurnosti: večni život u kraljevstvu Gospoda Isusa Hrista.

Čoveku, koji veruje i sledi Isusa, On sam govori: "Ko veruje u mene ima život večni" (Jov. 6:47 LB), "Ja sam hleb živi, koji siđe s neba; ko jede od ovoga hleba živeće večno." (Jov. 6:51 LB), "Ovce moje slušaju glas moj, i ja njih poznajem, i one za mnom idu. Ja im dajem život večni" (Jov. 10:27 LB), "U istinu, u istinu vam kažem: Ko moju reč sluša i veruje Onome koji me posla, ima večni život, i ne dolazi pred sud, nego je prešao iz smrti u život" (Jov. 5:24 LB). A apostol Jovan svedoči: "Jer Bog toliko ljubi svet, da je i Sina svoga jednorodjenoga dao, da ni jedan koji u njega veruje ne propadane, nego da ima život večni" (Jov. 3:16 LB).

Neki ljudi ne razumeju biblijski pojam "večni život" i misle da će to biti nastavak zemaljskog života. Neki ljudi govore, da i onako imaju mnogo muka na ovoj zemlji, tako da živeti večno ni ne žele. Drugi opet, zamišljaju večni život poput "dosadnih" bogoslužjenja u crkvi i za takav život nemaju interesa.

Sigurno, pojam "večni život" ne govori mnogo. Međutim, kada čovek čitajući Sveto pismo sazna, šta sve obuhvata ovaj pojam, otvore mu se novi vidici i sasvim novo razumevanje večne budućnosti. Večni život će imati sasvim drugačiji kvalitet od ovog, koji sada živimo. Apostol Pavle je to lepo opisao: "To su stvari koje oko ne vide, i uho ne ču, i u srce čoveku ne dođoše, a koje spremi Bog za one koji ga ljube" (1. Kor. 2:9 LB). Ne možemo ni zamisliti, kakav nam divan, bogat i radostan život nebeski Otac priprema. Samo malo od tog bogatstva nam Bog objavljuje u Svetom pismu. S tim u vezi, želim da napomenem sedam vrsta Božjih obećanja, koja se odnose na večni život.

1. Večni život ćemo živeti u novom telu

Sa ovim sadašnjim telom imamo mnogo problema i bolova. Kada bi trebalo da živimo večno u telu, koje je napao rak, bilo vrlo teško. No, Gospod Isus nam je spremio nova tela. Apostol Pavle je napisao:

"On će preobraziti telo poniženja našega, da bude slično telu slave njegove, po sili koju ima, da može sve sebi pokoriti." (Fil. 3:21 LB)

"Tako je i uskrsenje mrtvih: Seje se telo raspadljivo i ono uskrsava neraspadljivo. Seje se prosto i ono uskrsava slavno; seje se nejakom i uskrsava silno... I kako nosimo obličje zemaljskoga, tako ćemo nositi i obličje nebeskoga... Jer ovo telo raspadljivo treba da se obuče u neraspadljivost, i ovo telo smrtno da se obuče u besmrtnost." (1. Kor. 15:42-44, 49, 53 LB)

Apostol Jovan je napisao:

"Ljubljeni, sad smo deca Božja, i još se ne pokaza šta ćemo biti. Ali znamo da kad se On pokaže, bićemo slični njemu, jer ćemo ga videti kao što jest." (1. Jov. 3:2 LB)

Apostolsko svedočanstvo je, dakle, sasvim jasno.

2. Večni život ćemo živeti u novoj roditeljskoj kući

Najdražim mestom na ovoj zemlji je sigurno roditeljski dom. Istinski dom ne čine samo zidovi i nameštaj, nego i pre svega, dobri odnosi među njegovim stanovnicima. Istinski dom je mesto, gde "stanuju" sigurnost, radost, ljubav, mir, toliko potrebni u ovom životu. Bog, koji je naš Otac i Stvoritelj, zna da nam je potrebno takvo mesto savršene sreće i spokojnosti. Zato nam i u večnosti sprema dom, kao mesto sigurnosti i radosti. Uverava nas o tome i sam Gospod Isus, kada kaže:

"Mnogi su stanovi u domu Oca moga. A da nije tako kazao bih vam. Idem da vam pripremim mesto. I kad otidem i pripremim vam mesto, opet ću doći i uzeću vas k sebi, da i vi budete gde sam ja." (Jov. 14:2-4 LB)

Apostol Pavle je pisao Korinćanima:

"Znamo zaista da ako se ovaj šator, u kome mi na zemlji prebivamo, uništi, imamo na nebu zgradu, koja je Božje delo, dom večni, koji nije ljudska ruka gradila." (2. Kor. 5:1)

A u Otkrivenju Jovanovom možemo sa radošću pročitati:

"I čuh silan glas sa neba da govori: Evo šatora Božjeg među ljudima! On će prebivati s njima, i oni će biti narod njegov, i sam Bog biće s njima. On će otrti svaku suzu od očiju njihovih i smrti neće više biti, ni žalosti ni vike, ni bolesti

neće više biti, jer prvih stvari nestade." (Otk. 21:3-4 LB)

Kako će prelepo mesto biti nebeski dom! Ne možemo ni zamisliti koliko će savršena biti ljubav, radost, mir i blaženstvo skojim ćemo тамо živeti.

3. Večni život će biti u znaku radosti zbog nagrada koje će verni primiti

Božji čovek zna, da spasenje dobija na dar od Boga. To je neprocenjiv dar, koji nam je Isus dao svojom žrtvom. Onima, koji su ovaj dar primili i sa zahvalnošću služe Isusu, Gospod je obećao nagradu za službu, vernost i istrajnost. Apostol Pavle je pisao Timoteju:

"Dobar sam rat ratovao, završio sam trku, veru sam održao. Meni je već pripremljen venac pravde, koji će mi u taj dan dati Gospod, pravedan sudija, i ne samo meni nego i svima koji se raduju njegovom pojavljenu." (2. Tim. 4:7-8 LB)

Apostol Jakov je napisao:

"Blago čoveku koji pretrpi iskušenje, jer kad bude iskušan, primiće venac života, koji Bog obeća onima koji ga ljube." (Jak. 1:12 LB)

A Gospod Isus govori:

"Budi veran do same smrti i daću ti venac života." (Otk. 2:10 LB)

Biće to veliki trenutak za svakog hrišćanina, koji istupi pred Gospoda, i sve anđele, i celu Crkvu, i primi iz ruku Gospoda Isusa nagradu za učinjenu službu. Biće to mnogo dragoceniji trenutak od dobijanja titule doktora, ili dobijanja zlatne medalje na Olimpijskim igrama.

4. Večni život znači imati večno nasledstvo

Apostol Pavle je napisao prelepe reči:

"Blagosloven Bog, Otac našega Isusa Hrista, koji nas po velikom milosrđu svome preporodi ka živoj nadi uskršenjem Isusa Hrista iz mrtvih, a za nasleđe nepropadljivo, koje neće istrunuti ni uvenuti, koje je sačuvano na

nebesima za vas, i koje je sila Božja verom sačuvala za spasenje, pripravljeno da se objavi u poslednje vreme! To je ono što čini vašu radost..." (1. Pet. 1:3-6 LB)

Apostol Pavle ovo potvrđuje prelepom konstatacijom:

"A ako smo deca i naslednici smo; naslednici dakle Božji, a sunaslednici Hristovi, samo ako sa njim trpimo, da se sa njim proslavimo." (Rim. 8:17 LB)

"U njemu ste i vi, slušavši reč istine, evanđelje spasenja svoga, u njemu ste i vi, primivši veru, zapečatili se Svetim Duhom obećanja, koji je zaloga nasleđa našega za izbavljenje onih koje je Bog sebi stekao na hvalu slave svoje." (Ef. 1:13 LB)

Ljudi se mnogo raduju kada naslede nešto od svojih predaka. A sva zemaljska nasledstva su samo prašina u poređenju sa večnim nasledstvom, koje će dobiti deca Božja od svoga Oca je takođe razlog za veliku radost.

5. Večni život znači vladati zajedno sa Hristom

Većina ljudi na ovoj zemlji nije imala priliku da vlada. U Isusovom kraljevstvu će to biti drugačije. Tamo će deca Božja imati udela u vlasti Gospoda Isusa. On je to obećao:

"Hodite blagosloveni Oca moga, primite kraljevstvo koje vam je spremljeno od postanja sveta." (Mat. 25:34 LB)

"Dobro, dobri slugo, kad si mi u malome bio veran, evo ti vlast nad deset gradova." (Lk. 19:17 LB)

"Koji pobedi daću mu da sedi sa mnom na prestolu mome, kao i ja što pobedih i sedoh s Ocem na presto njegov." (Otk. 3:21 LB)

"Koji pobedi i održi dela moja do kraja daću mu vlast nad narodima. I pašće ih gvozdenom palicom..." (Otk. 2:26 LB)

Već je prorok Danilo dobio objavljenje ovog Božjeg obećanja:

"Ali će sveci Svevišnjega preuzeti kraljevstvo za večnost, za uvek." (Dan. 7:18 LB)

Ne možemo to ni da zamislimo. Hristova vlast će kvalitativno biti potpuno drugačija od vlasti današnjih vladara. Isus je kralj, tj. car koji služi. Delićemo sa Njime njegovu kraljevsku službu.

6. Život večni znači, takođe, i učestovanje sa Isusom na Sudu

Pavle je napisao vernicima u Korintu:

"Ne znate da će sveci suditi svetu ? Kad ćete dakle vi suditi svetu, jeste li nedostojni da sudite i o manjim stvarima ? Ne znate da ćemo i anđelima suditi?" (1. Kor. 6:2-3 LB)

Nešto od ovoga je Gospod objavio još Danilu:

"Dok ne dođe starešina dana i dade pravo svecima Svevišnjega, te dođe vreme da sveci preuzmu kraljevstvo." (Dan. 7:22 LB)

"I videh prestole, i onima koji seđahu na njima dade se vlast da sude." (Otk. 20:4 LB)

Učestovati sa Isusom na Sudu biće veliki trenutak. Hrišćani će ugledati otkrivene sve tajne grehe. Ljudi će biti pravedno suđeni i kažnjeni. Hrišćani će biti svedoci savršene pravednosti.

7. Večni život znači zajednički život sa Isusom u slavi.

Svaki čovek čezne za slavom. Ljudi ovog sveta se trude da zadobiju zemaljsku slavu svim mogućim i nemogućim sredstvima. Vernik zna da je zemaljska slava kao poljska trava. Zato se mnogo više trudi oko slave nebeske, oko slave Božje. Sveto Pismo nas poziva da tražimo slavu Božju:

"A kada se javi Hristos, život vaš, tada ćete se i vi s njim javiti u slavi." (Kol. 3:4 LB)

"Kome dugujemo što smo verom dobili pristup u tu milost u kojoj čvrsto stojimo, a hvalimo se nadanjem slave sinova Božjih." (Rim. 5:2 LB)

"A ako smo deca i naslednici smo; naslednici dakle Božji, a sunaslednici Hristovi, samo ako sa njim trpimo da se sa njim proslavimo. Ja držim da se muke sadašnjeg vremena ne

mogu uporediti sa budućom slavom koja će se objaviti u nama." (Rim. 8:17-19 LB)

"Jer naše kratke i lake sadašnje brige donose nam, preko svake mere, večni deo slave, jer mi gledamo ne na stvari, koje se vide, nego na one koje se ne vide, jer su stvari vidljive prolazne a nevidljive su večne." (2. Kor. 4:17-18 LB)

Apostol Petar je napisao:

"I kad se pojavi poglavar pastirski, primićete nepropadljivi venac slave." (2. Pet. 5:4 LB)

Život sa Isusom u slavi je nešto stvarno izuzetno. Ne možemo ni zamisliti kolika će to biti slava.

Kada dakle razmišljam o smislu večnog života u svetlu Biblije, ne mogu drugo, nego da uzvisujem i slavim Gospoda Isusa Hrista, što nam je spremio ovaj dar i prelepu budućnost.

Priložio: Branko Milijašević (St. Pazova)

POLIKARP

Janko Vareca (St. Pazova)

Smrću apostola Jovana, oko 100. godine nestao je i poslednji očevidac Isusova života na Zemlji. Novu, mladu veru susrele su brojne teškoće i nevolje: pitanja doktrina, problemi oko organizacije crkve, lažna učenje i progonstva. Ljuti zbog naglog širenja nove "sekte" kroz svoje carstvo, rimski carevi su gledali na Hristove sledbenike sa strahom i nedoumicom.

O Polikarpovom ranom životu postoje samo površni detalji. Ipak, njegovi kasniji zapisi i svedočanstva iz zapisa drugih ljudi, pokazuju da je on bio učenik apostola Jovana i da je poznavao Andriju i Filipa. Dva kasnija crkvena oca: Jeronim i Tertulijan, izjavljuju da je apostol Jovan imenovao Polikarpa za nadglednika crkve u Smirni.

Iz malobrojnih celih Polikarpovih zapisa sačuvano je i jedno pismo, koje datira iz oko 110. godine. To pismo je on poslao crkvi u

Filipima. Ono sadrži 14 kratkih glava sa lepim ukrasima od pojedinih stihova iz Biblije. Polikarp piše da je "Hrist trpio zbog naših greha čak do suočenja sa smrću", i "vi ste spašeni milošću, a ne zbog svojih dela". On je opominjao Filipljane: "Molite za careve, činovnike, vladare i za one koji vas progone i mrže." Njegova opomena nije bila bez osnove. Progoni i mržnja naroda protiv hrišćana su bili veliki, ali Polikarpov odgovor na to bilo je ponavljanje Hristovih reči: "A ja vam kažem: ljubite neprijatelje svoje i molite se za gonitelje svoje." (Mat. 5:44 EČ)

Smirna je bila bogat lučki grad gde se između mnogih grčkih i rimskih bogova, prvenstveno obožavao bog Bahus (Dionisus). Ovaj grad je svakog februara priređivao sportske igre koje su bile poznate po celom tadašnjem svetu.

Nezna se tačno da li 155. ili 156. godine, Smirna je bila uzavrela od bučnih masa ljudi. Mase koje su se došle, da prisustvuju sportskim igrama, koje su se tu održavale. Hrišćani su se plašili tih svečanosti, jer se dešavalo da tokom tih dana masa traži dodatak svojoj zabavi u gonjenju i bacanju hrišćana u arenu sa izgladnelim divljim zverima, a sve to na opšte zadovoljstvo i uživanje skoro celog grada.

Po rimskom zakonu se čoveku, koji je javno priznao da je hrišćanin, mogao kazniti smrtnom kaznom. Ukoliko bi se javno odrekao Hrista i prokleo ja, te prineo hvalu i žrtvu imperatoru rima, Cezaru, kao svom bogu - bio bi pomilovan.

Ovaj put se jedanaest fanatičnih hrišćana iz Smirne dobrovoljno predalo vlastima. Oni su govorili: "Dobit ćemo mučeničku krunu. Pre ili kasnije nas ovo čeka, verovatno ćemo i onako morati umreti zbog naše vere." Ovih jedanest hrišćana je bilo bačeno divljim zverima u areni. Kada je i poslednji mučenik bio kidan od divljih zveri, krvožedna masa sa tribina je skandirala: "Još, još, još! Smrt bezbožnicima!" Tada je drugi urlik odjeknuo arenom: "Pronađite Polikarpa! Hoćemo Polikarpa!" Polikarp je odavno bio trn u oku mnogobožačkim žiteljima Smirne.

"Biskupe Polikarpe, narod u areni uzvikuje tvoje ime". Šaptao je glasnik, koji je dotrčao u kuću Polikarpa. "Požuri, moramo te skloniti iz Smirne." Božji je čovek dostojanstveno odmahnuo glavom te rekao: "Pustite me,

ostajem ovde. Spreman sam da umrem za svoga Gospoda." "To je ludost", govorili su mu prijatelji. "Spas od gomile - nije kukavičluk! Potreban si crkvi!" Uveravali su ga.

Polikarp je pristao da ga sakriju na imanje izvan grada. Tamo se s prijateljima molio za hrišćane, koji trpe i za njihove progonitelje. Jednog dana nakon molitve rekao je prijateljima: "Prikazao mi se gorući jastuk. Biću živ spaljen."

Za njim je bila organizovana velika potera, tražili su ga svuda. U zadnjem času Polikarpa su sklonili s imanja ispred dolazeće potere i odveli ga na drugo. Lovcima na glave se nije posrećilo, ali su uhvatili dva mlada roba na koja se sumnjalo da znaju, gde se skriva Polikarp. Ubrzo posle sklanjanja na to drugo imanje, Polikarp je bio uhvaćen. Nakon mučenja jedan od robova je odao gde se Polikarp sklonio. Potera je odmah opkolila to imanje i pronašli su ga u krevetu na tavanu male drvene kuće. Osamdesetšestogodišnji starac digao se mirno i srdačno izustio: "Mora da ste gladni." Mahnuvši svojim prijateljima naredio im je: "Donesite im hrane i pića koliko god žele."

"Pustite me da se na miru pomolim", zamolio je naoružane ljude iz potere. Dozvolili su mu. Nakon dva sata molitve ustao je rekavši: "Sada sam spreman da idem s vama". Povelili su starog biskupa, poseli ga na magarca i doveli u grad. Tamo ga je Herod, glavno komandujući vojske prebacio u svoju kočiju.

Kad je seo do njega, Herod ga je nagovarao da se potčini vlastima: "Šta je to tako strašno u tome ako kažeš 'bog Cezar' i ako mu prineseš tamjan kao žrtvu?"

"Neću!" Rekao je starac odrešito.

Herod je doveo Polikarpa u arenu, koja se tresla od vrištanja, smeha i kletvi pijanog naroda.

"Jesi li ti Polikarp?" upitao ga je prokonzul kroz svu tu buku.

"Jesam."

"Ti si star čovek. Nije neophodno da umreš. Ne moraš ništa drugo učiniti, osim da daš zakletvu pred Cezarom i kažeš: 'Dole s bezbožnicima!' Pa, ću te vrlo rado osloboditi."

Biskup Polikarp je bacio pogled oko sebe na tribine arene. Okrenuo se gomili i viknuo je iz sveg glasa: "Dole s bezbožnima!"

Prokonzul mu opet priđe govoreći: "Zakuni se caru, pa ću te pustiti. Prokuni Hrista!"

"Osamdeset šest godina sam Ga služio i nikada mi nije učinio ništa na žao. Kako da hulim na svoga Cara koji me je spasio?"

Prokonzul ga je ponovo nagovarao da se odrekne Hrista, ali mu Polikarp reče u lice: "Znaš li ti ko sam ja?" Pitao ga je. Dalje glasno doda: "Ja sam hrišćanin!"

"Dobro, budi ti to ako želiš," reče prokonzul, "ali, zbog ljudi u areni, kaži da se odričeš Hrista. Ubedi ih u to."

"Smatram, da si ti vredan mog obrazloženja," odgovori Polikarp. "Učili su nas da odajemo počast vladarima i vlastima sve dotle, dok to ne škodi našoj veri. A što se tiče ove rulje, ona ne sasluškuje moje opravdanje."

"Imam divlje zvijeri. Baciću te njima, ako se ne predomisliš," pripremio mu je prokonzul ozbiljno.

"Dovedi ih." Odvratio je mirno Polikarp.

"Spaliću te," pripreti ponovo prokonzul.

Polikarp na to reče: "Oganj kojim mi ti preti ne gori više od sata i ugasi se; a tebe čeka vatra poslednjeg suda Božjeg i večna vatra pakla predviđena za grešnike, ali zašto otežeš? Hajde, učini ono što si naumio!"

Nakon tih reči prokonzul je poslao glasnika u arenu, da bi tri puta objavio glasno: "Polikarp je priznao da je hrišćanin!" Čuvši to, rulja je sasula bujicu psovki a neki su vikali: "To je učitelj iz Azije, onaj koji je razorio naše bogove! Smrt Polikarpu!"

Ubrzo je pripremljena lomača. Dok su se gledaoci gurali i istezali vratove, da bi što bolje videli, ono što sledi. Polikarpa su doveli do pogubilišta. Dželat su prišli Polikarpu, da ga prikucaju na stup lomače, ali on mirno reče: "Ostavite me ovako. Taj, koji mi dopušta da izdržim vatru, učiniće i da ostanem miran na lomači. Nije potrebno da me prikivate ekserima o stub."

Tada je plemeniti, neustrašivi biskup podigao glas u molitvi hvaleći Boga što ga je "smatrao dostojnim da umre na takav način". Vatra je naložena i plamen buknuo oko njegova tela. Kako oganj nije doticao njegovo telo neko vreme, jedan dželat ga smrtno probode kopljem. Neka crkvena predanja kažu, da je dim koji se širio arenom od Polikarpove paljevine bio veoma prijatnog mirisa, što je narod ustavljalo u čuđenju i nedoumici.

Tako se okončao zemaljski život obljubljenog biskupa iz Smime i Jovanovog učenika. Možda se u zadnjim trenucima setio Hristovog obećanja crkvi u Smirni, što ga je preko Jovana dao u Otkrivenju: "Budi veran do smrti pa ću ti dati venac života" (Otk. 2:10d EČ).

(Prema: Heroes Of The Faith. James C. Hefley i Halley's Bible Handbook. Henry H. Halley)

NEBESKI GRAD

Vladimir Červenji (B. Petrovac)

Obilazeći neke gradove, turističke centre, drevna arhitektonska remek - dela, bio sam očaran njihovom lepotom, živopisnošću i porukom koju šalju.

Ipak, ovih nekoliko redova neću posvetiti ni Novom Sadu, ni Dubrovniku, ni Budimpešti, ni Parizu, niti nekom drugom prelepom gradu. Posvetiću ih, možda će te to iznenaditi, jednom (jedinom) NEBESKOM GRADU. Ime ovog grada je NOVI JERUSALIM.

Možda će te interesovati koliko su sveže moje uspomene na ovaj grad, pa ćeš me pitati koliko puta i kada sam ga poslednji put posetio. Odgovor je: nikada ga do sada nisam posetio, niti sam ga ikada video svojim očima. Nisam čak posetio ni njegovu internet prezentaciju, niti sam razgledao najnovije slike ovog grada. Ipak, dozvoli mi da ti predstavim, pa makar delimično ovaj predivan nebeski grad.

Ako me pitaš za lokaciju ovog grada, ne bih ga mogao pokazati na karti sveta niti reći njegovu geografsku širinu i dužinu, ali ipak siguran sam da postoji negde, i da je stvaran upravo kao što smo stvarni ti i ja. Pa onda, odakle sam saznao

za ovaj grad?! Naravno, iz Biblije. Knjiga Otkrivenja govori upravo o ovome gradu koji će sići sa neba, nakon što ovo nebo i ova zemlja nestanu. Verovatno bi sada postavio pitanje kog datuma će se to dogoditi. I opet, moj odgovor je – ne znam. Međutim, poznajem nekog ko vrlo dobro sve ovo zna i siguran sam da je on još uvek u kontroli.

Naravno, već si zaključio(la), da ne znam puno o ovome gradu, ali želim ti reći da ga često viđam svojim duhovnim očima, a želja da večno živim u njemu iz dana u dan je sve veća.

Novi Jerusalem je večni grad, jer je izgrađen od nepropadljivog materijala - čistog zlata. Njegovi zidovi su ukrašeni sa dvanaest vrsta dragog kamenja, a njegovih dvanaest vrata – svaka od jednog bisera. Ipak, Novi Jerusalem nije samo najlepši i najtrajniji ikada izgrađen grad. Novi Jerusalem je i najveći izgrađeni grad u ljudskoj istoriji, a njegov arhitekta i tvorac jeste sam Gospod Bog. Dozvoli mi sada, da se malo pozabavim brojkama.

Ceo grad okružuje zid visine 144 lakata, ili 64,8 metara, ukupne dužine 8880 km (2220 x 4) a izgrađen je od najskupljeg kristalno svetlog dragog kamenja – jaspisa. Širinu ovoga zida nažalost ne znamo, ali ako bi petpostavili da je zid širine samo 25 cm (iako po građevinskim zakonima zid takve visine ne može biti širine od samo 25 cm), lako dolazimo do podatka da je za izgradnju ovakvog zida potrebno oko 63.296.640.000 komada dragog kamenja oblika cigle. Ukoliko bi želeli da zid ovakve površine izgradimo od cigle bilo bi nam potrebno preko 6 miliona kamiona-šlepera punih cigli, te bismo imali kolonu kamiona dugačku oko 123.626 km. Ponuda prosečne građevinske firme za izgradnju ovakvog zida od betona, cigle i maltera bi iznosila oko 40 milijardi DM. Koliko bi tek koštala izgradnja ovakvog zida od dragog kamenja?! Mislim da na našoj planeti nema ni približno toliko dragog kamenja, koliko bi trebalo za izgradnju takvog zida, ali sam siguran da ga Bog ima dovoljno. Naravno, svi ovi podaci su se odnosili samo na zid koji okružuje Novi Jerusalem. Dozvoli mi sada da kažem nešto i o samom gradu.

Dužina, širina i visina ovog predivnog grada su iste i iznose 12.000 stadija ili lakše shvatljivo 2220 km, iz čega proizilazi da je ukupna površina ovog ogromnog grada

4.928.400 km². Ipak, da ovo pojednostavimo: ukupna površina ovog grada jeste 48,3 puta veća od površine SR Jugoslavije a grad je izgrađen je od čistog zlata.

Sigurno si iznenađen(na) veličinom grada koji Bog priprema za sve one koji ga ljube i pitaš se koliko će tek ljudi živeti u tom grandioznom gradu. Naravno, moj odgovor je ponovo – ne znam. Jedino što znam jeste da ću ja, kroz Božju milost, živeti u njemu.

Bog nam u Bibliji ne otkriva tačno koliko ljudi će živeti u njemu, jedino što se kaže jeste da će tamo biti nebrojano mnoštvo spašenih. Ipak, dozvoli mi da se malo pozabavim brojkama i molim te, ne moj ovo shvatiti kao teologiju.

Ukoliko bi gustina naseljenosti bila ista kao napr. u Novom Sadu (1803 stan./km²), u Novom Jerusalemu bi moglo živeti nešto manje od 9 milijardi ljudi. Ukoliko bi gustina naseljenosti bila ista kao napr. jednog prosečnog Vojvođanskog sela (oko 700 stan./km²), u Novom Jerusalemu bi moglo živeti nešto manje od 3,5 milijarde stanovnika.

Verovatno se pitaš: Pa koliko će onda ljudi zaista živeti u tom predivnom gradu i ogromnom gradu?! Naravno, ja neznam ni približno broj stanovnika i jedino što znam jeste da tamo neće biti samo šačica srećnika, već nebrojano mnoštvo spašenih po milosti. Sledeća činjenica koju znam jeste, da tamo još uvek ima mesta i za tebe.

Naravno, želeo sam bar približno, da izračunam i vrednost ovog ogromnog grada napravljenog od čistog zlata, ali došao sam do zaključka da ni stotine redova cifara na papiru ne mogu verno da izraze vrednost grada koji Bog priprema za tebe i mene.

Želiš li i ti da se priključiš nebrojanom mnoštvu "svetih ljudi" koji će večno živeti u prisutnosti svetoga Boga? Želiš li živeti u gradu u kojem nikada neće biti suza, ni smrti, ni žalosti, ni vike, ni bola, ni razaranja? Želiš li živeti u gradu gde nema noći i gde je večni dan, gde sunca nema već ceo grad obasjava lice Isusa Hrista? Želiš li živeti u gradu u koji nikada neće ući ništa nečisto (nepravedno), ni oni koji čine nešto gnusno i lažno, nego samo oni koji su upisani u Jagnjetovoj knjizi života?

Ukoliko je tvoj odgovor na ova pitanja – DA , dozvoli mi da ti postavim još jedno pitanje.

Jesi li već izvadio kartu za taj grad, jesi li već vizirao svoj pasoš i jesi li obučen već u belu haljinu pravednosti Hristove?

Ukoliko je tvoj odgovor na ovo pitanje – NE, molim te obrati se još danas svom Stvoritelju i tvorcu Novog Jerusalima i zamoli Ga za te stvari.

A ako je tvoj odgovor i na ovo zadnje pitanje - DA, molim te podigni svoj pogled ka nebu, jer uskoro kreće "nebeska raketa" koja će nas podići gore u oblake u susret našem Spasitelju.

I ne zaboravi, posle nekih hiljadu godina kada provedeš dosta vremena sa svojim dragima u nebu, kada pružiš ruku Avramu, Mojsiju, Isusu Navinu, Ruti, Jestiri, Debori, Davidu, Isaiji, Jeremiji, Apostolu Petru, Jovanu, Jakovu, Pavlu, Stefanu, Filipu, zatim svim velikanima crkvene istorije, seti se mene i dođi do mene da pričamo o divnoj milosti Božjoj, te da zajedno uživamo u predivnoj Božjoj tvorevini.

TRI SVEDOČANSTVA

Razni autori

MOĆ MOLITVE

Marija Veđej (Padina)

Dragi moji, htela bi sve nas da ohrabrim i kažem koliko je velika moć molitve. Molitvom je Ilija zaustavio kišu, na Ilijinu molitvu i veru ponovo je pala kiša. Na molitvu je Ana dobila sina. Molitvom je zapaljena žrtva Ilijina, tako da je sav narod vikao: "Gospod je Bog, Gospod je Bog". (1. Car. 18:39)

Bog čuje naše molitve. Petog oktobra 2000. god. doživela sam veliko svedočanstvo moleći se za druge. Kada se molimo za druge i nama Bog pomaže, kada nam zatreba njegova pomoć i zaštita. Molila sam se tada, tog petog oktobra, za našu naciju da je Bog zaštititi, da dopusti strah na neprijatelja njenog - Bog je to uslišio. I kada je bilo potrebno nama, Bog je uslišio reči naše molitve.

Nemam dovoljno reči, da zahvalim Bogu što je sačuvao moju ćerku, kada su je napali lopovi, koji su prislonili pištolj na čelo, tražeći od nje da im da mobilni rekavši: "Daj ili pucam". Ona je skinula cev sa čela i počela da viče. Tada je Bog primenio moju molitvu, dopustio je strah na zle ljude i oni su pobjegli. Hvala Bogu što nas on čuva kada smo nevolji i ispunjava naše potrebe. Zahvalna sam mu što mi je ispunio moju čežnju za spasenjem moje dece. Bog me i u tome uslišio, moja deca su poverovala i 28.07.2001. krštena su u ime Isusa Hrista za oproštenje greha. Moja deca su spašena, moja zahvalnost Bogu za to je velika i sada zajedno sa mojim suprugom mogu reći: "Ja neznam šta ćete Vi, ali ja i moj dom služićemo Gospodu." (Isus N. 24:15) Neka Vas Bog blagoslovi.

PROMAŠEN ZA SEDAM METARA!

Stanley Praitnath

Utorak, 11 septembar 2001. počeo je kao svaki drugi dan za Stanlija Praitnatha (Stanley Praitnath), đakona crkve "Assemblies of God" i zaposlenog u Fuji Bank u New Yorku. Stanlijeva kancelarija je bila na 81 spratu u drugoj kuli.

"Iz meni nekog nepoznatog razloga, tog jutra sam molio: Gospode zaštititi mene i tvoje ljubljene svojom svetom krvlju. Ovu rečenicu sam ponavljao iznova i iznova. Dok sam bio na svom radnom mestu, dogodio se napad na prvu kulu, pokušao sam da telefoniram poznanicima tamo, ali veza je bila u prekidu. Onda sam sa još nekoliko kolega krenuo da napustim zgradu. Obezbeđenje nas je zaustavilo na izlazu i pitalo, kuda smo to krenuli. Vratili su nas nazad na radna mesta, dok su celu situaciju prokomentarisali: "To je samo mali incident. Zgrada je potpuno sigurna." Ovo je bio smrtonosan savet, jer samo preživeli smo ja i još jedan, radnik...

Kad sam se vratio gore u svoju kancelariju, nazvao me poznanik iz Čikaga i pitao me da li je sve u redu. Odgovorio sam mu rekao da jeste, ali kad sam digao pogled ugledao sam drugi avion (UA 175) kako leti direktno prema meni. Molio sam: Gospode, pomoz mi sada! Sakrio sam se ispod stola. Tada je avion udario u kulu. Odjednom sam se zatekao zatrpan u otpacima, krhotinama do ramena, ali Bog mi je dao dovoljno snage da sve stresem sa sebe. U tom trenutku osećao sam se kao najjači čovek na svetu. Dok sam pokušavao da

se snađem u svom tom lomu, molio sam: Gospode pomози mi, želim da idem kući. Odjednom, sam primetio svetlost baterijske lampe kroz manju rupu na zidu i pomislih u sebi: Moj anđeo čuvar, Gospod je poslao nekog da me spasi. Ovaj anđeo čuvar je bio jedan od zaposlenih u zgradi, do moje kancelarije, delio nas je zid. Bilo je nemoguće da se diše, ali doviknuo sam: "Slušaj, reci mi jedno. Da li ti znaš Isusa? Ja odlazim u crkvu svake nedelje." On odgovori: "Onda, molimo zajedno, da se probijemo kroz zid napolje." Odjednom sam osetio kako me obuzima neka silna snaga. Rekao sam zidu: "Ti ćeš pasti pred mojim Bogom i mnome. Nekako sam se probio kroz rupu na zidu, ne znam kako. Brajan, čovek sa druge strane, me zagrlji i reče: "Od danas si moj brat doživotno!"

Onda smo se počeli da se spuštamo stepeništem. Kako smo silazili dole, vatrogasac koji je bio tu, vikao je: "Trčite, spasite se!" Ali gde? Vatre je bilo svuda, Brajan i ja smo se probijali kroz nju. Kada smo izašli napolje iz tornja, dva bloka dalje stigli smo do crkve i obojica smo hteli da zahvalimo Bogu. U trenutku kada smo uhvatili kvaku crkve, naš toranj se srušio.

Onako sav prašnjav i pun posekotina došao sa, kući i zagrlji svoju ženu i dve kćeri. Zajedno smo plakali pred Bogom i zahvaljivali za Njegovu zaštitu. Bez obzira šta ko mislio o svemu ovome, ja znam da je Božja ruka u zadnjem momentu skrenula avion. On je leteo pravo na mene. Kada je udario u zgradu, to je bilo samo 6 ili 7 metara od mene, ja sam preživio. Ja znam da je Isus, moj Gospod veći od svega i da Njegov prst može pomeriti i avion!

(Izvor: Friday Fax 2001/37)

BOG ME JE ISCELIO OD SMRTONOSNE BOLESTI ***Gabrijela (Slovačka)***

Nije prošlo dugo vremena od jednog nedeljnog prepodneva u crkvi, kada sam stajala pred braćom i sestrama. Svi su se molili za moje isceljenje...

Da, krenem od početka. Pre nepunih godinu dana sam otišla u bolnicu sa jakim bolovima u leđima. Posle nekoliko dana su mi saopštili

dijagnozu, koja nije obećavala ništa dobro. Dijagnoza je glasila: otečena i naduvana bešika. Međutim, tu je bila još jedna dijagnoza: tzv. polivalentna alergija na lekove. To je značilo da ne smem da uzmem bilo kakvu tabletu, ili primim bilo kakvu injekciju. Lekari su uradili mnogo ispitivanja i testova. Svi rezultati su bili pozitivni. Rekli su mi: "Žao nam je, ali moraćete da naučite da živite sa tom bolešću". Dobila sam otpusnu listu i otišla kući. Međutim, kod kuće nisam ostala dugo. Posle dve nedelje sam ponovo bila u bolnici, ali sada sa novom dijagnozom, koja je bila gora nego one prethodne. Sada je glasila: "Lupus ertromatus", ili u žargonu "Crveni vuk". Imunološki sistem mog organizma je počeo je da funkcioniše naopako; umesto da bude odbrana, on je počeo da uništava srce, pluća, organe za varenje... Celo moje telo. Lekari su mi rekli da za ovu bolest nema leka.

Bio je to jako težak udarac za mene. Lekari su mi rekli da imam života nekoliko meseci. Život obolelog od ove bolesti se može značajno produžiti terapijom sa odgovarajućim lekovima. Kod mene to nije bilo moguće, jer je moj organizam bio alergičan na skoro sve lekove. To nije bilo sve. Dobila sam visoku temperaturu i upalu gornjih disajnih puteva. Lekari su stajali pored mog kreveta i bespomoćno posmatrali razvoj moje bolesti. Jedino šta su mogli da urade, bilo je stavljanje hladnih obloga za snižavanje temperature. Tada sam im rekla, da takve obloge sebi mogu da stavljam i kod kuće, u kojoj želim i da umrem.

Na moje insistiranje su me pustili kući. Sa kćerkom sam dugo pričala o mom stanju, kada su mi se javljale strašne sumnje: Šta ako umrem, a na kraju se "ništa ne desi"?

Sledećeg dana mi se uopšte nije išlo u crkvu, ali sam ipak otišla, iako sa jakim bolovima. Brata Jana, koji je propovedao, skoro da i nisam primećivala. U mislima sam bila jako daleko, jako daleko od Boga... Trgla sam se tek kad je Jan pozvao da izađu napred oni vernici, kojima u srce sotona stavlja sumnju, da se moli za njih. U tom trenutku sam prosto "izletela" napred, znajući da se to odnosi na mene. Tada sam pred celom crkvom iznela svoj zdravstveni problem, tj. rekla sam im da bolujem od neizlečive bolesti. Odmah su svi počeli da se mole.

Odjednom sam u leđima osetila neki "dodir" i bolovi su počeli da popuštaju. Klekla sam na kolena i zahvaljivala Bogu Svemogućem za to što me je iscelio. Molila sam Boga da mi oprosti grehe, jer Mu nisam verovala. Celu sledeću nedelju sam provela u kući, bez ikakvih bolova. U nedelju sam otišla na bogoslužje u grad Košice. Bio je to dan krštenja. Opet se cela crkva molila za mene. Ja sam, međutim, ponovo počela da sumnjam, jer sam u tim trenucima osetila jak bol i nesnosnu temperaturu. Uplašila sam se da se bolest vraća. Sela sam na svoje mesto i nastavila da se molim. Bol je polako nestajao i od tog trenutka više nikada nisam osetila nikakav bol.

Sledećeg četvrtka sam otišla kod lekara sa željom da mi zatvori bolovanje i vrati me na posao, jer sam se osećala sasvim dobro. Lekar me je sumnjičavo pogledao (verovatno je mislio da sam od silnog bola počela da gubim zdrav razum, jer mi je on već pripremio invalidska kolica), ali je ipak pristao da uradimo nova ispitivanja. Rezultate ispitivanja sam morala da čekam nekoliko sati, a potpuno su bili gotovi tek u ponedeljak. Čekajući rezultate, celo prepodne, sam provela kod Janke Hlavačove i tek onda sam otišla u bolnicu. Lekar je namerno moje rezultate ostavio za kraj, ali kad sam ušla u ordinaciju pogledao me je sa čuđenjem rekavši: "Ne znam šta se desilo, ali rezultati su negativni. Vi ste potpuno zdravi." Nisam mogla više ništa da mu kažem od silne navale emocija. On mi je rekao da to, da li ću ponovo početi da radim ne zavisi od njega, nego od komisije na koju u ponedeljak treba da idem. Tada su već svi rezultati bili gotovi. Svi su bili negativni. Članovi komisije su mi samo poželeli mnogo uspeha u daljem životu i radu.

A ja i danas radim. Moje svedočanstvo je tim jače što nisam uzela ni jednu jedinu tabletu, niti primila injekciju. Svakom verniku i neverniku govorim, da je mene iscelio Isus Hrist, i svuda gde o tome govorim uvek iznova i iznova Mu zahvaljujem. Osetila sam moć Njegovog isceljenja. HVALA TI, GOSPODE!

Priložio: Branko Milijašević (St. Pazova)
(Izvor: <http://www.katolicizmus.szm.sk>)

misaone refleksije

GUSENICA

Nada Muzički (Beograd)

Na zelenoj površini lista kupusa gmiže mala gusenica. Ide polako, uvijajući svoje duguljasto telo. Dobija se utisak, da se teško kreće i da svaki pokret zahteva mnogo napora. Mora proći vreme, da od gusenice postane leptir, koji će umesto polakog kretanja početi da leprša velikim, krasnim krilima i onda mu prostranstvo vrta neće predstavljati nikakav problem. Veselo će biti čas na jednom mestu, čas na drugom, radujući se i očaravajući svakoga, ko ga bude gledao. Mnogi posmatrači, umorni od bremena života, potajno će poželeti u svom srcu da budu slobodni kao taj leptir.

O brate, sestro, da li ti lepršaš u slobodi duha koju imaš u svom Spasitelju, ili i ti teško gmižeš kroz život boreći se s napadima svoje stare naravi? Uvijaš se poput gusenice i tromo se vučeš. Stalno uzdišeš i stenješ, tako da izazivaš sažaljive poglede ljudi oko sebe. Posmatrači ne mogu da pozele spasenje, jer iskreno rečeno, ne razlikuješ se puno od njih i njihovog teškog života. Stenju oni, stenješ i ti. Njima treba sloboda, a kod tebe je baš ne vide. Zapitaj se šta im nudiš, a šta bi trebalo da ponudiš.

Da bi od trome gusenice došlo do veličanstvenog leptira, potreban je jedan proces. Ona mora da se začauri i da provede jedno vreme u toj čauri, dok na kraju ne izađe leptir.

Postoji rešenje i za tebe. Začauri se i ti. Tvoja čaura jeste tvoja tajna klijet. Proces je težak, mukotrpan. Puno suza ćeš prolići i podneti mnogo unutrašnjeg bola, dok se budeš odricao sebe i umirao sebi, prepuštajući da Sveti Duh zauzima sve više mesta u tvom srcu, menjajući ga. Dužina boravka u čauri zavisi od svakog pojedinca. Biće teško, ali ne kloni, nego znaj da posao nije tvoj, nego Božji i da on može sve.

Gusenica kad se začauri, ne otima se, nego se mirno predaje tom procesu, dok ne dođe vreme da se čaura otvori, a ona izađe iz nje. Ne više kao gusenica, nego kao veličanstven leptir koji će svojom lepotom zaustavljati dah posmatrača.

Zato kreni i ne boj se. Tvoj nebeski Otac te poziva, jer želi da ti pomogne. Taj put je težak, ali zagarantovano uspješan za one, koji ostanu na njemu do kraja. Moraš da kreneš ili ćeš sam biti savladan i to će biti katastrofa za tebe.

Postani prekrasan leptir. Neka na tvom telu izrastu ta predivna krila – plodovi Duha. Bez tih krila ne možeš se odvojiti od zemlje i vinuti u visine slobode. Sa lica izbornog od teškoća i briga neka počne da sija nebeska radost. Sa usana s kojih su se čuli samo uzdasi, neka počnu da teku reči ohrabrenja, nežnosti, saosećanja i ljubavi. Klonule ruke, koje su visile niz tvoje telo opušteno, nek počnu da podupiru one koji posrću i padaju. Videćeš tada u tužnim i umornim očima bljesak i pitanje: "Kako mogu i ja da imam to što ti imaš?"

Bićeš srećan da drugome pomogneš, da se vine u visine slobode.

"I ne upodobljavajte se ovom svetu, nego se preobražavajte (grč. metamorphoo = metamorfoza) obnavljanjem svoga uma..." (Rim. 12:2 EČ)

IZMEĐU TEBE I BOGA

Majka Tereza

Ljudi se veoma često ponašaju nerazumno, nelogično i sebično.

Ipak, oprosti im uvek.

Ako si ljubazan, ljudi će te optužiti, da si sebičan i da imaš neke motive iza toga.

Ipak, budi ljubazan uvek.

Ako si uspješan, steći ćeš neke lažne prijatelje i neke istinske neprijatelje.

Ipak, budi i dalje uspješan.

Ako si iskren i otvoren, ljudi će te varati.

Ipak, budi i dalje iskren i otvoren.

Ako si potrošio godine gradeći nešto, neko će doći i srušiti to preko noći.

Ipak, gradi i dalje.

Ako postaneš srećan i radostan, mnogi će biti ljubomorni.

Ipak, ostani srećan i radostan.

Daj ljudima ono najbolje što imaš, i opet im to neće biti dovoljno.

Ipak, daj drugima uvek ono najbolje.

Vidiš, na kraju krajeva, sve je to između tebe i Boga.

To nije nikad nešto između tebe i drugih.

REKLI SU...

"Neka moje srce bude slomljeno onim stvarima, koje lome i Božje srce." (Bob Pierce)

"Sveti Duh je odgovor na molitvu, on sve čini... Ti možeš učiniti više posle molitve, ali ne možeš učiniti ništa od toga pre molitve." (John Wesley)

"Inovacija nije imitacija. Ako želiš činiti nove stvari, onda ne imitiraj druge, šta čine." (Trevor Bron)

"Sve počinje sa molitvom, provođenjem malo vremena na našim kolenima... Ako bi sve svetske vođe i vladari provodili samo malo vremena na svojim kolenima pred Bogom, verujem da bi danas imali bolji svet." (Majka Tereza)

"Bože daj mi mir (ravnodušnost) da prihvatim sve stvari koje ne mogu promeniti, hrabrost da promenim stvari koje mogu i mudrost da umem da razlikujem između ovo dvoje." (Reinhold Niebuhr)

"Svaka naša molitva donosi blagoslov, jer Bog zna šta je dobro za nas." (Sokrat)

"Kada se moliš, bolje da tvoje srce bude bez reči, nego tvoje reči bez srca." (John Bunyan)

"Jedini razlog zašto ljudi ne dolaze u crkve je što se plaše, da će i oni postati kao mi. Izgubljeni ljudi vide: Da li nam je stalo do njih ili ne? Da li je Božija ruka nad našim životom ili ne? Da li verujemo u ono o čemu im govorimo." (Alvin Reid)

"Do probuđenja dolazi kad Bogu bude dosta sa našim pogrešnim predstavljanjem Njega, te se On sam počne predstavljati (objavljivati)." (Leonard Ravenhill)

"Svaka važna odluka u mom životu donesena je tokom molitve." (Rick Warren)

"ONLINE" CRKVE – TALAS BUDUĆNOSTI?

Preuzeto iz: Joel News (JN371-2)

"Crkve treba da prestanu da grade velike zgrade i da se više oslone na Internet," kažu vodeći pastori u pokretu za rast crkava. David Yonggi Cho, pastor Yoido Full Gospel Church u Seulu, u Južnoj Koreji, koja ima 750.000 članova, i Rick Warren, pastor Saddleback Valley Community Church koja ima 15.000 članova, kažu da je Internet "strategija sledeće generacije", koja će povezati decentralizovane porodične grupe u veliko telo Crkve.

Njih dvojica su se nedavno sastali u Kaliforniji da bi razgovarali o strategijama za rast crkve u 21. veku, i njihov zaključak je – prestati sa građenjem zgrada i upotrebiti novac za misije po svetu. Intervju se pojavio u izdanju Rick Warren's Ministry Toolbox od 25. jula, besplatne vesti koje se mogu naći na sajtu: www.pastors.com.

Pošto se svake godine obrati 20.000 ljudi, Cho kaže da je nemoguće da crkva sagradi odgovarajuće zgrade za sve članove te podstiče nove obraćenike, da ostanu kod kuće i da učestvuju u bogosluženju preko interneta. "Tako smo prenatrpani, da nema načina da rastemo, ukoliko ne koristimo sajber tehnologiju", kaže Cho. On kaže kako govori mladima: "Ne dolazite u crkvu, ostanite kod kuće i pratite propoved preko Interneta". Ovi članovi na daljinu redovno daju fidbek o propovedima i službama, svoj desetak mogu dati preko interneta, a u fizičkom smislu ostaju povezani sa većim telom preko malih grupa za proučavanje.

Rich Warren, autor knjige: "Crkva koju vodi cilj" dodaje: "Čak i da imamo sve zgrade koje su nam potrebne, ostaje pitanje, da li sledeća generacija želi da ima bogosluženje u velikim zgradama." On još kaže da Saddleback eksperimentiše sa uživo službama preko Interneta u toku vikenda. Već je postavljena

GroupNet da pomogne malim grupama da ostanu međusobno povezane.

Cho-ova crkva nudi prenos službi uživo preko interneta nedeljom i sredom. "Isto tako kada hoću da izdam posebna uputstva ili propoved malim grupama," kaže Cho, "onda ću to učiniti preko interneta direktno malim grupama u njihovim stanovima. Glupo je graditi sve veće i veće crkvene zgrade. Nikada ih nećete imati dovoljno. Ja zaista verujem, a već sam objavio mom narodu i sveštenicima da je sledeći korak u potpunosti služba putem sajber tehnologije, jer je izgradnja novih zgrada bacanje novca."

Warren dodaje: "Bez obzira na to, koliko zemlje imali, na kraju će se ona popuniti. Pored toga, pomislite samo o novcu i kako bi se mogao iskoristiti za misiju. Naš cilj je decentralizacija – slanje članova crkve da služe svojim komšijama." Što se tiče tradicionalne potrebe za zgradom, Warren citira zaostavštinu Saddleback-a: "Želeli smo da dokažemo svetu da vam nije potrebna zgrada da bi imali crkvu. Imali smo preko 10.000 članova pre nego što smo sagradili prvu zgradu. Mi znamo da rastemo i služimo bez zgrada. Nastojimo da naučimo kako to da činimo preko Interneta – direktno u domovima."

Cho kaže, da ova strategija ne znači potpuno napuštanje centralne zgrade crkve. "Potrebne su nam obe službe – jaka mlada crkva i vrlo moćna Internet usluga". On kaže kako to pomaže lokalnoj crkvi da služi po čitavom svetu. "Ima puno Amerikanaca korejskog porekla, koji učestvuju u našoj službi preko Interneta," kaže Cho. "Preko Interneta, možemo imati zajedništvo i službe po čitavom svetu." Pre dve godine, Cho je pozvan da propoveda u Dubaiu. U toku službe, vlasti su došle i rekle mu: "Ako se makneš iz Britanske ambasade, bićeš uhapšen." Ipak, oko 3.000 islamskih omladinaca je nastavilo da dolazi na službe. Cho ih je pitao kako znaju za službe, imajući u vidu da je policija nastojala, da ukine sastanke. Odgovorili su mu: "Preko vaših internet službi! U Saudiskoj Arabiji nemamo crkvu, ne možemo posedovati Bibliju, ali se možemo priključiti na internet. Gledali smo vaše službe na Internetu, najavili ste da dolazite u Dubai – tako smo uzeli godišnje odmoro i došli." (Izvor: Assist News Service and Pastors.com)

26 ČUVARA

nepoznati autor

Kada se vratio u svoju crkvu u SAD (Michigan) jedan misionar pričao o svom doživljaju:

"Dok sam služio u jednoj maloj poljskoj bolnici u Africi, trebalo je da svake dve nedelje putujem biciklom kroz šumu u obližnji grad, da bi preuzeo i naručio nove namirnice, lekove i novac. To putovanje je trajalo dva dana, tako da sam morao na pola puta da logorujem u šumi, pošto me je zahvatala noć.

Kao i obično na jednom od mojih ovakvih putovanja, išao sam u grad, obavio sve poslove i krenuo natrag istim dvodnevnom putem do bolnice. Dok sam izlazio iz grada, primetio sam kako se dva čoveka tuku, i kako je jedan od njih ostao ozbiljno povređen. Zastao sam, prišao mu, previo rane i usput mu govorio o Gospodu. Posle toga sam nastavio svoj put. Kada je noć pala zastao sam, ulogorio se a ujutro rano nastavio svoj put, bez ikakvih problema.

Posle dve nedelje, krenuo sam opet na svoje putovanje do grada. Kada sam stigao, ugledao sam čoveka, kome sam previo rane. Tada mi je on priznao: "Ja i još neki moji prijatelji smo znali da ti nosiš novac i lekove, pa smo te tako pre dve nedelje sledili kroz šumu. Znali smo da ćeš noćiti u šumi. Planirali smo da te ubijemo i uzmemo novac i lekove. Međutim, kada smo se približili tvom logoru, videli smo da si okružen sa 26 naoružanih ljudi - stražara." U tom trenutku sam se nasmejao i uzvratio mu, da sam bio sam u šumi. Mladić je ozbiljno ponavljao to isto: "Ne, gospodine, ja nisam jedina osoba koja je videla te čuvaru, i mojih ostalih pet prijatelja je videlo isto. Bili smo prestrašeni, pobjegli smo, ostavili smo te na miru."

U tom trenutku misonara u priči prekida jedan čovek u crkvi. Ustaje, i pita ga glasno za tačan datum noći kada je kovana zavera protiv njega.

Misionar je rekao datum a čovek koji se javio nastavi: "Za vreme te noći u Africi - ovde je bilo jutro, i ja sam se spremao da izađem napolje da igram golf. Međutim, odjednom sam osetio veliku potrebu da molim za tebe. Ustvari, to je za mene bio toliki teret, da sam pozvao telefonom još neku braću iz ove crkve

da odmah dođu i da molimo za tebe." Predložio je: "Hajde, molim vas, da ustanemo svi, koji smo tada došli da se molimo u crkvu?!"

Ljudi su počeli da ustaju. Misionar ih nije sve lično poznao, ali to i nije bilo važno. Bio je obuzet brojanjem. Bilo ih je 26!

Ovaj događaj je divan primer kako Duh Sveti radi i dokazuje nam koliko su uzvišeni putevi Gospodnji. Ovaj događaj nas takođe podseća da "je sa Bogom sve moguće" i najuzvišenije od svega je da znamo, da Bog sluša naše molitve i da odgovara na molitve vernih i ozbiljnih molilaca.

SionT InBox

Blagoslov Gospoda Isusa Hrista sa vama,

Radujem se svakom izlasku vasesg (naseg) casopisa Sionska truba. Nasa porodica ga rado cita. Voleli bi da ga i na dalje redovno dobijamo. Stampamo casopis i delimo drugim clanovima nase zajednice koji nemaju kompjuter.

Molimo se za vas i vas rad.

Vas brat i sluga Gospodnji, Kacarevic Boris sa HBC Valjevo.

* * *

Dragi nasi,

pre nekoliko dana smo videli vas casopis. Super je, veliko ohrabrenje i blagoslov. On je bio odstampan i na njemu je bila samo vasa adresa. Interesuje nas kako bi ga mogli primati t.j. citati. Neka vas dragi Gospod Bog blagoslovi u vasesm radu i sluzbi.

Slava Hristu za sve.
Ljubiša i Snežana

* * *

Draga braco i sestre u Kristu,

procitao sam Vasu "Sionsku trubu" i ugodno se iznenadio sadržajem. Molim Vas da mi pošaljete slijedeća izdanja jer me te teme tako osvježavaju i obogacuju u vjeri i nastojanju da slijedim Krista. Sionsku trubu sam dobio od pastora iz Splita i zahvalan sam Bogu, njemu i Vama da se Rijec Bozja siri i ne poznaje granice. Zelim Vam još puno uspjeha ubuduće i da Vas prate Božji blagoslovi.

Darko iz Osijeka

Smešna strana...

Čiko, da li je ovo to mesto, gde mogu predati svoje srce Isusu?

SIONSKA TRUBA je nezavisna (interdenominaciona) hrišćanska publikacija, neprofitabilnog karaktera, koja se bavi pisanjima o verskom životu. Njeni prvi čitaoci i pisci su vernici, ljudi koji su svoje živote predali Isusu Hristu, da bi On postao njihov lični Gospod i Spasitelj. Ideja SIONSKE TRUBE je da vernicima stvori prostor, gde će se čuti njihov glas. I naravno, da posluži kao most za upoznavanje vernika u Isusa Hrista. Opširnije o SIONSKOJ TRUBI možete pročitati na stranicama: O nama i Šta verujemo? koje se nalaze na našoj Web prezentaciji, ili pišite na siont@ptt.yu i slobodno nas pitajte.

Stare brojeve SIONSKE TRUBE takođe možete downloadovati sa našeg sajta.

<http://www.siont.net>